

[Jørgen Gram.]

ordførere stærkt har hævdet — dette spørgsmål har jo ligget for gennem en lang år-række, og det har ikke på nogen måde sat dybere spor ved de menighedsrådsvalg, der har fundet sted før.

Må jeg dernæst gøre opmærksom på, at jeg ved den opfattelse, jeg har givet udtryk for, slet ikke er gået imod, at spørgsmålet skulle løses sådan, at den jord, der er egnet til tillægsparceller, og at den jord, der er egnet til selvstændig bebyggelse, kom mulige liebhavere tilgode straks. Det, jeg har sagt, er, at jeg tror, dette alene vil kunne lade sig gøre ved en velvillig behandling gennem en eventuel ny jordfordelingslov, der kun omfatter dette spørgsmål. Hvis man holdt sig til dette ene og prøvede på, om man ikke ad denne vej kunne få fat på al jorden, for det tror jeg, man kan, hvad skal vi så have de andre bestemmelser for? Så har vi nået målet, for det offentlige har jo ingen interesse i at få fat på skovarealer, på hedearealer, på afsides beliggende jordlodder, som præstegårdene har nu. Det er kun det, der er egnet til de små brug, som de skal have. Det ville også være let at finde en anden ordning, sådan at der blot var en værdifast afkastning, og at menighederne beholdt ejendomsretten, men det skal jeg i denne forbindelse lade ligge. Jeg vil kun hævde dette ene, at der er velvilje fra sognemenighedernes side til, at husmændene, der ligger bekvemt for at få en tillægsparcel, skal have dette, velvilje overfor, at jordlodder, der er store nok til en selvstændig bebyggelse og ligger bekvemt for dette, kan komme i anvendelse som sådan, når man stiller jord til rådighed andetsteds, og det har vi nok til.

Fibiger: Jeg ønsker at gøre den korte bemærkning til den højtærede kirkeminister, at mit parti og jeg er lige så interesseret i, at hele det nationale spørgsmål vinder frem ved, at der bliver bedre bebyggelse dernede, som den højtærede kirkeminister er. Det er ikke det punkt, det drejer sig om. Jeg er ganske klar over, at her er et spørgsmål, som trænger sig på, og at det vil være af stor betydning, at netop de egne dernede får så meget jord som muligt. Det er vi interesseret i, og det har vi også givet udtryk for. Men vi vil ikke have, at menighederne dernede skal betale det, det må være en stats-

opgave, og det er vi parate til at være med til. Men hvis vi kunne få indført de værdifaste afgifter, havde situationen ikke været som den er, så kunne man have ordnet sagen. Jeg sagde før, at den højtærede kirkeminister ikke har været forhandlingsvenlig, hverken overfor menighedsrådene dernede eller overfor os. Hvis man blot var gået ind på den tanke, kunne hele spørgsmålet have været ordnet med menighedsrådene og med den samlede rigsdag, og så havde spørgsmålet været ude af verden på en god måde.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Det er naturligvis en skønssag, hvorvidt en mand er forhandlingsvillig eller ej. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Fibiger vil have forstået af denne diskussion, at hvis jeg havde stillet mig mere forhandlingsvillig, var gået ind på endnu flere indrømmelser end dem, jeg allerede er gået ind på, havde jeg usægtelig løbet den fare ikke at kunne få dem igennem, fordi fire partier ville finde, at man indførte altfor mange indrømmelser og altfor mange lempelser.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Gram vil jeg ganske kort sige, at den stærke velvilje hos menighedsrådene, som det ærede medlem nu taler om, har vi desværre mærket altfor lidt til i tidligere tid. Vi kender mange eksempler på, at også præstegårdsjorden har ligget og spærret i visse sogne, hvor man har ønsket en jordfordeling gennemført, men ikke har kunnet få den igennem, fordi man ikke mødte tilstrækkelig velvilje. Derfor er det nødvendigt at gribe sagen mere systematisk an, end det ville kunne gøres efter den linje, det ærede medlem nu trækker op. Derfor må vi have sagen ordnet på den måde, der her er foreslået, sådan at det hele virkelig kan komme ind under større linier og ikke ordnes rent tilfældigt, som det ville være sket ellers.

Jeg skal sluttelig blot sige til det ærede medlem, at dette spørgsmål har ligget for i mange år og har indtil nu ikke givet anledning til kampvalg i menighedsrådene. Det ærede medlem glemmer, at nu er spørgsmålet blevet aktualiseret som aldrig før, bl. a. også derved, at det ærede medlems partifælle, den tidligere landbrugsminister, selv var med til at sætte sagen i gang. Hele sagen er i den grad aktualiseret, er kommet frem i første linie i diskussionen i alle inter-